

Punten bij de Parasja: Ki Tavo – Waarom Deze Vloeken?

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja—korte overdenkingen bij het wekelijkse Torahgedeelte.

De Parasja van deze week heet Ki Tavo. Dat is Hebreeuws voor “Als je binnengaat”. De parasja loopt van Deuteronomium 26:1 tot Deuteronomium 29:8.

In dit Torahgedeelte gaat het over de rituelen rond de eerste vruchten, tienden en de lijst met zegeningen voor gehoorzaamheid en vloeken bij ongehoorzaamheid.

We kunnen veel zeggen over dit Torahgedeelte. Vandaag gaan we het hebben over de waarde van vloeken. Ja, dat heb je goed gehoord, vloeken.

Deuteronomium 28:15

Daarentegen zal het gebeuren, als u de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam bent door al Zijn geboden en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, nauwlettend te houden, dat al deze vervloekingen over u zullen komen en u zullen treffen.

In Deuteronomium 28 geeft Mozes een overzicht van de vloeken—oftewel de negatieve consequenties—die Gods volk zullen treffen als ze zich afkeren van Zijn geboden. Een aantal van deze vloeken is behoorlijk heftig- verbanning, hongersnood, ziekte, dood enzovoorts.

In de hele geschiedenis van Israël, zien we dat veel van deze vloeken Israël treffen als gevolg van hun rebellie. Het is een ongelooflijk tragisch verhaal. Israël was uitgekozen om een licht voor de volken te zijn en zegen en herstel te brengen in de wereld. Maar telkens opnieuw faalden ze in deze roeping.

Degenen van ons die het Nieuwe Testament kennen, weten echter dat het falen van de mens niet het einde van het verhaal is. Messias Jesjoea heeft zonde en dood verslagen aan het kruis en hij heeft een Nieuwe Schepping ingeluid waarbij Gods volk kracht krijgt door de Heilige Geest om Zijn geboden te houden en een licht te zijn voor de volken. Vergeving en vernieuwing zijn er voor allen die Jesjoea als

Heer belijden.

Maar terug naar ons onderwerp; Bij het lezen van deze vloeken in Deuteronomium vraag je je misschien af waarom het noodzakelijk is dat Gods volk zo streng wordt gestraft vanwege hun ongehoorzaamheid. Deze vraag kunnen we terugvoeren naar de allereerste vloek voor ongehoorzaamheid in het begin. God zei tegen Adam en Eva dat ze niet mochten eten van de boom van de kennis. Als ze van de boom zouden eten, dan zouden ze zeker sterven.

Waarom stond God toe dat er negatieve consequenties zijn voor onze daden toen Hij de natuurlijke en geestelijke wetten van het heelal maakte? Waarom zorgde Hij er niet voor dat niets van wat wij doen iets of iemand schaadt? We kunnen daarop geen volledig antwoord geven vanwege de beperkte tijd. Maar we delen een aantal gedachten.

Als wij denken te moeten klagen over consequenties, dan is het misschien goed om het alternatief te bedenken. Hoe zou het leven eruit zien als er geen consequenties waren? Hoe zou het leven zijn als het niet uitmaakt wat we doen? Is zo'n leven echt de moeite waard?

We nemen overspel als voorbeeld. Stel je voor dat jij en je echtgenoot elkaar letterlijk op ieder moment kunnen bedriegen en dat het geen enkele invloed heeft op jullie relatie? Daardoor is jullie huwelijk ten diepste leeg en zonder betekenis. De schoonheid en uniciteit van het huwelijk is in feite dat het een exclusieve en machtige ver-eniging is die je moet koesteren, beschermen en trouw bewaren. Met andere woorden, de zegeningen die uit een huwelijk komen zijn alleen mogelijk vanwege de mogelijke vloeken als gevolg van apathie, ontrouw en verwaarlozing.

Waarden zoals verantwoordelijkheid, aansprakelijkheid en zelfs dankbaarheid bestaan niet in een wereld zonder negatieve consequenties. Hoe kun je echt groeien en volwassen worden als er geen mogelijkheid is om verantwoordelijkheid te nemen, iets verkeerd recht te zetten of vergeving te ontvangen met een nederig hart? Groei heeft dan geen zin en geen doel. Het maakt gewoon niets uit.

Als er geen consequenties zijn voor onze keuzes, goedheid en moraliteit – zoals liefde, zelfopoffering en liefdadigheid- is het zonder betekenis. Als er geen vloeken zijn voor kwaad doen, waarom zouden we er dan naar streven om goed te doen? Er is dan geen moreel verschil tussen het leven en de daden van Billy Graham en die van Adolf Hitler. Er is alleen maar onverschilligheid.

Niemand wil in een dergelijke wereld leven. Gelukkig ziet de wereld die God heeft gemaakt er niet zo uit. Waarden zoals liefde, trouw, goedheid en rechtvaardigheid zijn waarheid. De reden dat we vechten tegen onrecht en onderdrukking is omdat we weten dat het ertoe doet. De reden waarom we liefhebben en leven is dat onze keuzes er echt toe doen en ergens toe leiden. We zien dus dat er waarde zit in zegeningen en vloeken. Als dergelijke consequenties geen realiteit zijn, heeft dit leven gewoonweg geen betekenis.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja